

Odbor právní
a Krajský živnostenský úřad
oddělení státního občanství a přestupků

DATUM	SPISOVÁ ZNAČKA	ČÍSLO JEDNACÍ	OPR. ÚŘEDNÍ OSOBA
25. dubna 2008	KUSP/25456/2008/PŽÚ/Du	KUZL/25456/2008	Mgr. Durďáková

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor právní a Krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle §67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, §178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen „správní řád“), a §16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, na základě odvolání **ing. Ludka Maděry, nar. 12.4.1943, bytem Zlín, tř. 2. května 4098**, přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Zlína (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 11.3.2008, zn. S00JP00EKKDL, vydané ve věci částečného odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, a rozhodl takto:

V souladu s ustanovením §90 odst. 5 správního řádu se odvolání ing. Ludka Maděry zamítá a rozhodnutí povinného subjektu ze dne 11.3.2008, zn. S00JP00EKKDL, se p o t v r z u j e.

Odůvodnění:

Výše uvedeným rozhodnutím povinného subjektu bylo dle §15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), částečně nevyhověno žádosti ing. Ludka Maděry (dále jen „žadatel“) ze dne 25.2.2008 na poskytnutí informací ve znění: „Žádám o podrobnou informaci, jaké mimořádné odměny dostal v letech 2000 až 2008 vedoucí oddělení informačních systémů. U každé odměny žádám o zdůvodnění, za co mu byla tato odměna udělena.“ Povinný subjekt žádosti žadatele nevyhověl v tom rozsahu, že mu neposkytl informaci o tom, jaké mimořádné odměny vedoucí oddělení informačních systémů dostal v letech 2000 až 2008.

Rozhodnutí bylo žadateli oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení dne 17.3.2008.

Žadatel podal proti uvedenému rozhodnutí odvolání, které odvolací orgán posoudil jako odvolání přípustné (tj. podané osobou k tomu oprávněnou a směřující proti rozhodnutí, vůči němuž je možno odvolání podat) a včas podané (tj. v zákonem stanovené 15 denní lhůtě). V odvolání žadatel namítá, že argumentace povinného subjektu o důvodech částečného odmítnutí žádosti nemá oporu v zákoně a v daném případě měl být aplikován §8b zákona o svobodném přístupu k informacím, protože uvedený zaměstnanec je příjemcem veřejných

prostředků. Tato skutečnost jednoznačně převažuje nad zaměstnancovým právem na ochranu jeho soukromí, protože o příjemci veřejných prostředků musí povinný subjekt poskytnout zákonem předvídané informace vždy, bez ohledu na to, že se vyplacená částka stala součástí jeho soukromého majetku. Výjimky z tohoto ustanovení jsou vymezeny v §8b odst. 2 téhož zákona a žádná z nich na uvedený případ nedopadá. Žadatel v této souvislosti odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ve věci vedené pod sp.zn. 22 Ca 248/2000, z něhož vyplývá, že informace, které konkretizují pracovní úkol zaměstnance se zdůvodněním jeho mimořádnosti či zvláštní významnosti, a informace o stanovení výše mimořádných odměn není možno odepřít s poukazem na zákonná ustanovení chránící soukromí zaměstnanců. Závěrem svého odvolání žadatel žádá, aby odvolací orgán rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.

Vzhledem k tomu, že o odvolání nebylo rozhodnuto v autoremeduře, byl kompletní spisový materiál postoupen odvolacímu orgánu k vyřízení. Ten přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí v rozsahu stanoveném v §89 odst. 2 správního řádu a zjistil následující skutečnosti.

Dne 25.2.2008 podal žadatel u povinného subjektu žádost o poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím, kdy požadoval informaci o důvodech a výši mimořádných odměn udělených v letech 2000 až 2008 vedoucímu oddělení informačních systémů Magistrátu města Zlína. Povinný subjekt žádosti žadatele vyhověl toliko částečně, kdy mu poskytl podrobnou informaci o tom, jaké mimořádné a zvlášť významné úkoly, za něž obdržel odměnu, předmětný pracovník splnil. Současně s tím povinný subjekt žadateli sdělil i měsíce, kdy mu byly odměny vyplaceny. Protože povinný subjekt odmítl žadateli poskytnout informaci týkající se konkrétní výše udělené odměny, vydal o částečném odmítnutí žádosti v souladu s ustanovením §15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodnutí. Toto své rozhodnutí odůvodnil tím, že konkrétní výše odměny je chráněným údajem ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“).

Odvolací orgán postup povinného subjektu sám posoudil a dospěl k závěru, že jeho postup byl správný a není v rozporu s právními předpisy. Názoru žadatele, že informace, které konkretizují pracovní úkol zaměstnance se zdůvodněním jeho mimořádnosti či zvláštní významnosti, za který je mu udělena odměna, není chráněným osobním údajem, potvrzuje i současná judikatura / viz žadatelem zmiňovaný rozsudek Krajského soudu v Ostravě a dále rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích, sp.zn. 10 Ca 215/2001/. Závěrům obou soudů postup povinného subjektu neodporuje, protože žadateli důvody pro udělení odměn sdělil, tj. v tomto smyslu jeho žádosti vyhověl. Chráněným údajem je však, jak povinný subjekt správně dovodil, údaj o konkrétní výši udělené odměny. Pokud by povinný subjekt žadateli sdělil výši odměn, sdělil by mu tak zcela konkrétní údaj týkající se majetkové sféry předmětného pracovníka.

Z §8a zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá, že informace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje poskytuje povinný subjekt v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu, tj. občanským zákoníkem a zákonem o ochraně osobních údajů. §8b téhož zákona pak v odst. 1 a odst. 3 stanoví, že základní údaje o osobě, které byly poskytnuty veřejné prostředky, je povinný subjekt povinen poskytnout, přičemž základními údaji jsou jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků.

V daném případě nelze jednoznačně aplikovat žadatelem zmiňované ustanovení §8b zákona o svobodném přístupu k informacím, protože je nutno v první řadě vycházet z Listiny

základních práv a svobod, jako z právního předpisu vyšší právní síly, jež ve svém čl. 10 odst. 3 zaručuje každému mimo jiné právo na ochranu před neoprávněným zveřejňováním údajů o své osobě. Podrobněji pak problematiku osobních údajů, zejména jejich zpracování, upravuje zákon o ochraně osobních údajů. Ve smyslu §4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů se osobním údajem rozumí mimo jiné i údaj, umožňující subjekt údajů ekonomicky identifikovat. Pod takový údaj lze jednoznačně podřadit i údaj o výši udělené odměny, protože jde o údaj vypovídající do jisté míry o majetkových poměrech předmětného pracovníka. Odvolací orgán dále uvádí, že nelze vycházet pouze ze znění zákona, ale je třeba vycházet i z úmyslu zákonodárce regulovat okruh poskytovaných údajů. S ohledem na Listinu základních práv a svobod a na zákon o ochraně osobních údajů lze mít zato, že záměrem zákonodárce s určitostí nebylo umožnit komukoliv, byť na základě žádosti, získat informaci o platových poměrech kterékoliv osoby jen proto, že plat, jakož i všechny jeho součásti, pocházejí z veřejných prostředků. Úmyslem zákonodárce bylo spíše zprůhlednit poskytování veřejných prostředků.

Výše uvedený závěr odvolacího orgánu vychází i ze zmiňovaného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, z něhož vyplývá, že výše odměny konkrétního zaměstnance je nutno považovat za osobní údaj ve smyslu §4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, a proto podléhá ústavní ochraně. Žadatelem zmiňovaný rozsudek Krajského soudu v Ostravě, sp.zn. 22 Ca 248/2000, není možno v tomto směru na daný případ aplikovat, protože v něm soud řešil pouze otázku, zda lze jiným subjektům sdělovat informace o důvodech poskytnutí odměn, respektive o konkrétních mimořádných nebo zvlášť významných úkolech, které zaměstnanec splnil. Rozsudek však již v tomto případě neřeší otázku sdělování údaje o konkrétní výši poskytnuté odměny, protože žalobkyně se vyjádřila tak, že jejím záměrem nebylo získat informaci o výši odměn, ale o důvodech jejich udělení.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí povinného subjektu bylo vydáno v souladu s právními předpisy, bylo vydáno orgánem k tomu příslušným a obsahuje zákonem stanovené náležitosti, rozhodl odvolací orgán tak, že je potvrdil a odvolání ing. Luďka Maděry zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se dále nelze odvolat (§91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Renata Navarová
vedoucí odboru právního
a Krajského živnostenského úřadu
zastoupená

Bc. Alenou Bárovou
vedoucí oddělení státního občanství a přestupků

Vyhotovuje se:

- 1 x ing. Luďek Maděra – do vlastních rukou
- 1 x spis Magistrátu města Zlína – po nabytí právní moci
- 1 x spis Krajského úřadu Zlínského kraje